

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DYVEKE

Citation: Claussen, Sophus: "DYVEKE", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen11val-shoot-workid64155.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

DYVEKE

Danmark har ej bedre Navn
end den Konge, det gik ilde,
han, som tog en hollandsk Frille
for at skabe Kjøbenhavn.

Gamle Spidsgavl-Huse stod
endnu hyllet ind i Skyggen.
Der var morgengraat paa Bryggen.
Dyveke, det unge Blod,

bagved tætte Ruders Bly
nød lidt sent sin Morgendvale.
Saa lad travle Tunger tale!
. . . *Dyveke i Kongens By* ...!

Er hun hans - den danske Prins,
som har arvet Land og Rige,
elsker han en hollandsk Pige
hjembragt fra en fjærn Provins -

da vil Pigen hvile blødt,
dejlig ubeskedent sove,
Dronning-lad i sin Alkove
drømme dybt og purpurrødt,

vaagne op og straale fin,
uden Frygt, den snilde Due,
som et Glar i Solens Lue,
som et Smykke fra sit Skrin.

98

Møder denne Due Spot,
skaar hun i de lette Hænder:
Kongens Vagt har Klør og Tænder,
Hellebarder bider godt.

Saadan vil hun, fri til Sinds,
vise sig en Fyrstes Lige,
Dyveke, en hollandsk Pige,
ej beskæmmer hun sin Prins!

Hun er mild, men vredes haardt.
Mange ømme Trubadurer
om den Sødes Fortrin kurer.
Men hun vender Panden bort.

Kend den Skønne paa et Tegn:
Dyveke er Sigbrits Datter.
Og da hendes unge Latter
døde - faldt der blodig Regn.

Har den unge Konge budt
sig til Gæst i hendes Sale,
finder hun hans Grublertale
mere sød end Vers og Luth.

Kysser hun den Læbe smal,
Kamp og Tummel kan hun høre
- mærker i sit fine Øre
Krigens Ringlen af Metal.

Og hun aabner sin Favn.
. . . Det er mange Aar tilbage.
Men hun lever alle Dage
- Dyveke - i Kjøbenhavn.